Ratíškovický Zvon

Obecní noviny • ročník 8 • číslo 4 • 2002 • cena 8 Kč

Z obsahu

Výsledky voleb *(strana 4)*

Školní rok 2001-2002 *(strana 8)*

Jiří Pavlica o sobě *(strana 8)*

Dopis z Irska *(strana 10)*

Vernisáž Cyrila Gajdíka *(strana 11)*

Běločechratka trojbarvá *(strana 11)*

Sportu zdar, Za Mlýnem... *(strana 12)*

Úspěchy fotbalové přípravky *(strana 13)*

Soboňky 2002 *(strana 14)*

Volejbal - telegraficky *(strana 15)*

Úvodem

„Datum a hodina cesty byly pevně stanoveny a zásoby jídla, pití a suvenýrů se začaly hromadit."

V sedlech kol do Francie

aneb cesta přátelství Ratíškovice-Vouziers

Po dva roky jsem nosil v hlavě nápad, že absolvuji cestu do družebního městečka Vouziers na kole. Chtěl jsem tak učinit na počest 860. výročí první písemné zprávy o naší obci. První rok to nevyšlo, protože oba mnou osloveni spolujezdci nemohli v letním termínu tuto cestu uskutečnit. U Jirky Hubáčka kolidovalo více věcí: ošetřování vinohradu, volejbal a zájezd do Německa. U mého syna Lukáše několik (ne jeho vinou) popřekládaných zkoušek na 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy.

Když jsem se o tomto nápadu zmínil v loňském roce při setkání s našimi francouzskými přáteli u Hubáčků na „Slavíně", nechtěli věřit svým uším, že to skutečně myslím vážně a pochybovali o mé příčetnosti. Při debatě se k mému nápadu postupně připojil Jindra Kudr, opětně Lukáš a Janek Holeček. Francouzi se nechali slyšet, že pokud to zvládneme, máme u nich kamión šampusu. Naše tlumočnice paní Voříšková vyslovila přání, abychom mezi sebe přijali i jejího

Dokončení na straně 5

Obecní rada...

101. zasedání dne 10. 6. 2002

- schválila výstavbu nové komunikace v ulici Posvátná, práce provede firma Artesia Ratíškovice, navýšení rozpočtu je 1 550 115 Kč,
- připravila 24. zasedání OZ,
- projednala zápis z finančního výboru z 5. 6. 2002,
- schválila zřízení pokladny na skládce TKO,
- schválila přeložení vedení vysokého napětí v ulici Spojná tak, aby nová komunikace vedla středem ulice, náklady 250 000 Kč,
- schválila zhotovení veřejného osvětlení v lokalitě U Lesa, náklady 56 460 Kč,
- jednala se zástupci organizace hasičů o příčinách výpovědi devatenácti členů zásahové jednotky,
- provedla výběr šesti firem pro výběrové řízení na stavbu dvou bytových domů U Hájenky.

102. zasedání dne 24. 6. 2002

- připravila výběrové řízení na akci „Ratíškovice - kanalizace 3. etapa",
- připravila výběrové řízení na akci „Bytové domy U Hájenky",
- vybrala ze dvou nabídek na stavební dozor při výstavbě bytových domů U Hájenky, dozorem bude pověřen ing. Stanislav Stratil z Moravské Nové Vsi,
- schválila výměnu radiátorů na staré MŠ, práce provede firma Macek a syn nákladem 62 068 Kč,
- schválila zateplení části nové MŠ, práce provede firma INPOS Ratíškovice nákladem 30 000 Kč,
- schválila vybudování kabelového rozvodu pro veřejné osvětlení v lokalitě U Lesa, práce provede firma Němeček Strážnice nákladem 30 230 Kč.

103. zasedání dne 15. 7. 2002

- schválila montáž elektronického zabezpečovacího systému v budově ZŠ u drogerie, práce provede firma Base Systém Hodonín,
- projednala ustanovení zákona č. 284/2002 Sb., týkající se právní subjektivity MŠ,
- byla seznámena s jednáním starosty s ing. Václavem Špérou - ředitelem územního odboru Hasičského záchranného sboru ohledně situace se zásahovou jednotkou v Ratíškovicích,
- schválila změnu telefonního operátora na firmu Aliatel, předpokládané roční úspory v rámci OÚ by měly činit 15 000 Kč,
- schválila vypracování projektové dokumentace pro stavební povolení a realizaci stavby „Ratíškovice - průmyslová zóna Padělky - přípojka vysokého napětí, transformační stanice a rozvod nízkého napětí", práce provede firma ing. Aleš Lovecký Moravský Písek nákladem 30 000 Kč,
- schválila vypracování projektové dokumentace na akci „Vodovod - přívodní řad - průmyslová zóna Ratíškovice", práce provede firma ing. Jaroslav Bartoníček Ratíškovice nákladem 33 900 Kč,
- schválila montáž bezdotykových vodovodních baterií do školních jídelen ZŠ a obou MŠ, práce provede firma Prokaf Brno nákladem 64 500 Kč,
- se zabývala problematikou neplacení poplatku za svoz TKO,
- vybrala firmu Projektis Kyjov pro vypracování projektové dokumentace přístavby ZŠ,
- stanovila výši nájemného pro DPS.

104. zasedání dne 18. 7. 2002

- zrušila veřejnou zakázku (výběrové řízení) na bytové domy U Hájenky z důvodu překročení limitní ceny,
- schválila firmu Artesia Ratíškovice pro akci „Kanalizace Ratíškovice - rozšíření 3. etapa.

105. zasedání dne 29. 7. 2002

- schválila firmu Stokláska Ratíškovice pro provádění údržbářských prací na DPS,
- jednala o problematice kulturního zařízení,
- schválila částku 1 000 Kč za pronájem areálu SK Baník Ratíškovice ke kulturním akcím,
- schválila výměnu oken v přízemí na obecní bytovce,
- rozhodla o připojištění majetku v areálu SK Baník a budovy DPS,
- schválila nákup dvou počítačů pro potřeby OÚ.

zš

Obecní zastupitelstvo...

24. zasedání dne 26. 6. 2002

Program:

1. Zahájení
2. Majetkoprávní záměry
3. Rozpočtové opatření Obce č. 1 na rok 2002
4. Sdružení Obce a bytového družstva Rabyd
5. Vyhláška č. 1/2002
6. Skládka TKO
7. Počet členů OZ pro volební období 2002-2006
8. Různé
9. Závěr

Zastupitelstvo schválilo prodej části obecního pozemku:

- p.č. 1487/1 o výměře 65 m² p. Františku Tomanovi, R 748 za účelem rozšíření zahrady u rodin. domu,
- p.č. 495/1 o výměře 526 m² panu Zdeňku Strnkovi, R 285 za účelem rozšíření pozemku u rodinného domu.

Zastupitelstvo neschválilo prodej částí obecních pozemků p.č. 146 a 143 o výměře 20 m² panu Petru Mikovičovi na přístavbu garáže.

Ing. Jitka Gajdíková informovala o změnách rozpočtu Obce v letošním roce. Po úpravách činí příjmy i výdaje rozpočtu částku 56 093 000 Kč.

Zastupitelstvo schválilo vstup Obce Ratíškovice do sdružení s bytovým družstvem Rabyd za účelem výstavby dvaceti nájemních bytů. Vkladem Obce je pozemek p.č. 2176, projektová dokumentace, finanční prostředky z dotace SFRB ČR a MMR a peněžní prostředky z rozpočtu Obce - výdaje na přípravu a inženýrské sítě.

Zastupitelstvo schválilo znění vyhlášky Obce č. 1/2002 - Řád veřejného pohřebiště obce Ratíškovice.

Členové zastupitelstva byli seznámeni s technickou zprávou skládky TKO. Bylo provedeno geodetické zaměření skládky a výpočet kubatury. V letech 2003-2004 bude nutno dobudovat 2. část skládky.

Zastupitelstvo schválilo počet členů obecního zastupitelstva pro volební období 2002-2006. Zůstává stejný počet členů, jako v tomto volebním období, to je 15.

V bodě Různé bylo zastupitelstvo seznámeno s:

- zřízením věcného břemene na p.č. 145/1 a 144/26 pro vedení veřejné telekomunikační sítě firmy Český Telecom, a.s.,
- výpovědí devatenácti členů zásahové jednotky hasičů v Ratíškovicích,
- převodem výsledku hospodaření z vedlejší činnosti za rok 2001 ve výši 924 120 Kč na účet fondu hospodářské činnosti,
- využitím programu SAPARD k získání finančních dotací na komunikace,
- problematikou řešení stížnosti obyvatel na chov prasat pana Kašpara Macka,
- žádostí pana Františka Antoše o úpravu mokřiny v lokalitě Vrbky,
- vypracováním projektů inženýrských sítí v průmyslové zóně Hrbov a Padělky.

zš

Společenská rubrika

Vítáme nové občánky...

Lucie Koplíková
Radek Veselský
Kristýna Košuličová
Vojtěch Herka

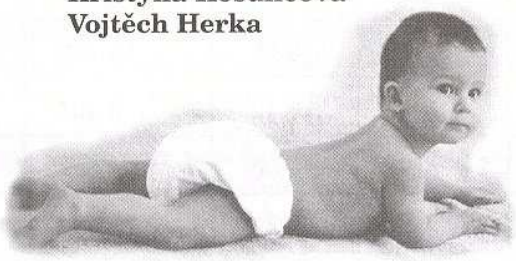

Z našich řad odešli...

Růžena Vanďurková	74 let
Marie Tomanová	82 let
Ludmila Blahová	85 let
Martin Toman	70 let
Václav Štica	74 let
Josef Šebek	82 let

Uzavření manželství...

Antonín Lunga a **Irena Šústková**
Lukáš Králík a **Marcela Novotná**
Tomáš Sukup a **Helena Rybecká**

Zlaté svatby...

manželé **Jan** a **Marie Grufíkovi**
manželé **Jan** a **Emílie Příkaští**

Blahopřejeme...

Kordulová Anna	101 let
Beránek Jaroslav	91 let
Doležal Karel	85 let
Gajdík Vojtěch	80 let
Dobešová Filomena	80 let
Grufíková Marie	80 let

Blahopřání k narozeninám

Obecní úřad v Ratíškovicích
přeje všechno nejlepší a zvláště pak pevné zdraví
paní Anně Kordulové, která **25. července 2002**
oslavila úctyhodných **101 let**.

Informace

Volby do poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 2002

		Ratíš-kovice	%	Okres Hodonín	%	Česká republika	%
Počet zapsaných voličů:		3 214	Účast ve volbách **59,21**	127 429	Účast ve volbách **59,38**	8 264 484	Účast ve volbách **58,00**
Počet vydaných obálek:		1 903		75 662		4 793 706	
Počet odevzdaných obálek:		1 898		75 588		4 789 145	
Počet platných hlasů:		1 877	98,89	75 234	99,53	4 768 006	99,56
1	Národně demokratická strana	2	0,11	50	0,06	5 532	0,11
2	Demokratická liga	1	0,05	57	0,07	4 059	0,08
3	ČSSD	476	25,36	21 462	28,52	1 440 279	30,20
5	ODA	9	0,48	376	0,49	24 278	0,50
6	Volba pro budoucnost	4	0,21	189	0,25	16 730	0,35
7	Humanistická aliance	2	0,11	96	0,12	8 461	0,17
8	Akce za zrušení Senátu ...	5	0,27	277	0,36	9 637	0,20
9	Naděje	9	0,48	355	0,47	29 955	0,62
11	Republikáni Miroslava Sládka	21	1,12	541	0,71	46 325	0,97
12	Cesta změny	12	0,64	107	0,14	13 169	0,27
13	ČSNS	8	0,43	318	0,42	38 655	0,81
15	Strana zdravého rozumu	5	0,27	116	0,15	10 849	0,22
16	Strana venkova - spojené ...	9	0,48	653	0,86	41 773	0,87
20	Republikáni	3	0,16	105	0,13	6 786	0,14
21	Sdružení nezávislých	28	1,49	1 914	2,54	132 699	2,78
22	ODS	396	21,10	13 288	17,66	1 166 975	24,47
23	KSČM	434	23,12	16 137	21,44	882 653	18,51
24	Moravská demokratická strana	16	0,85	536	0,71	12 957	0,27
25	Koalice KDU - ČSL, US - DEU	372	19,82	15 978	21,23	680 671	14,27
26	Strana za životní jistoty	6	0,32	464	0,61	41 404	0,86
27	Pravý Blok	7	0,37	551	0,73	28 163	0,59
28	Strana zelených	52	2,77	1 621	2,15	112 929	2,36

Dokončení z titulní strany

vnuka Přemysla Kotáska. Tím bylo teoreticky vše naplněno, protože s početnějším konvojem by putování bylo mnohem obtížnější.

Za dlouhých zimních večerů na přelomu ledna a února letošního roku jsme s Lukášem připravili podle „tiráckého" atlasu velice podrobný itinerář přes Německo. Problém nastal jenom s výběrem cest a kempů ve Francii, protože ani Dana Voříšková, žijící v Paříži, ani starosta Vouziers pan Bernard Pierret nemohli žádnou podrobnější mapu severovýchodní Francie sehnat. Vypracování 230 km dlouhé cesty ve Francii jsme proto ponechali na pozdější dobu. Všichni, kdož jsme byli na tomto projektu zainteresováni, jsme se několikrát sešli a upřesňovali detaily našeho putování. Oslovil jsem též Palisa Hnilicu, předložil mu návrhy loga naší cesty a požádal ho, zda by mohl vyrobit trička a korenspondenční lístky s tímto logem, které jsme mínili z cíle naší cesty rozeslat svým přátelům. Moje žena Vlasta se těchto příprav zúčastnila velice činorodě a navazovala kontakty s mnoha lidmi, kteří nám mohli být prospěšní. Při jedné z posledních schůzek u nás doma telefonoval z Prahy velmi zklamaným hlasem Lukáš, že nebude moci opět jet, protože na poslední chvíli vedení fakulty přesunulo termíny státních zkoušek do doby, kdy už budeme na cestě.

Proto jsme, my zbývající cestovatelé, po vzájemné dohodě požádali Tomáše Frolce, zda by jel s námi on, coby náš „ošetřovatel". Z jednoho prostého důvodu: kolo - nekolo, mít po těžké etapě připravené chutné a teplé jídlo a pití je věc víc než náramná. Po Tomášově přikývnutí jsme už jen mohli shánět zásoby na cestu, seřizovat kola, pilně trénovat a těšit se, že to vyjde.

Datum a hodina cesty byly pevně stanoveny a zásoby jídla, pití a suvenýrů se začaly hromadit. Všechny detaily byly upřesněny až to konečně propuklo.

V pátek 31. května 2002 odpoledne se ke Kotenům U Radnice začali sjíždět „kolaři" Přemysl Kotásek, Jindra Kudr a „provijanťáci" Tomáš Frolec a Jan Holeček, jenž byl současně i náhradník v jízdě na kole.

Bylo až s podivem, že tu hromadu potravin, nápojů a oblečení bylo auto schopno pobrat do svých útrob. Ale všech pět odvážlivců si při ukládání materiálu počínalo velmi zdatně a zkušeně, takže během pár minut nezbylo kolem auta ani to pověstné „zblo".

To už se ale začali trousit příbuzní, kamarádi a známí účastníků výpravy. Z obecního úřadu vyšel starosta Ing. Josef Uhlík s náručí plnou lahví vína za doprovodu své zástupkyně Anny Foltýnové. Paní Maruna Bardúnová za pomoci kronikářky obce paní Marty Kordulové chystala výzdobu náměstíčka a startovací pásku. Přítomna byla též reportérka „Slovácka" paní Bohuna Mikulicová, která vše pilně zaznamenávala do svého novinářského notesu a fotoaparátu.

Ve třičtvrtě na 4 odpoledne popřáli starosta obce Josef Uhlík a předsedkyně Československo-francouzské společnosti Vlasta Kotenová cestovatelům šťastnou cestu do Vouziers i zpět do Ratíškovic. Děti v krojích, Tomášek Koplík a Eliška Příkaská, napnuli modro-bílou startovací stuhu a po jejím přestřižení starostou vyrazili nažhavení borci Jindra Kudr, Janek Holeček, Přemysl Kotásek, Vojta Koten a auto řízené Tomášem Frolcem podle slov staré vojenské písničky „...na Francúza, aby poznal, co je hrúza".

Na organizační schůzce těsně před odjezdem se účastníci dohodli, že odjezd z Ratíškovic bude symbolický a asi po 15 km jízdy budou kola naložena do stojanů na autě a jízda na hranice České republiky s Německem se uskuteční tímto způsobem. A taktéž zpáteční jízda z Vouziers do Ratíškovic bude autem. K tomuto rozhodnutí dospěli cestovatelé z důvodů pracovního zaneprázdnění některých účastníků a z nemožnosti vybrat si nejméně 3 týdny dovolené.

Doufám, že již zesnulý pan učitel Klimeš by mně jistě prominul, že následují řádky nebudou psány spisovně v českém jazyce, ale „po ratiškovsky" a že sa sem tam objeví aj nejaké slovo, které nemosijú zrovna děcka číst.

Tož tá naša cesta začala slavnostním odjezdem od radnice. Po 20 minutách sme zastavili před benzinkú u Lužic a poskládali kola na auto. Vyrazili sme směrem na dálnicu, abysme o půl desátéj večer přistáli v kempu „Habr" Volduchy u Rokycan. Pustili sme sa do nasmažených řízků a napečných štrúdlú , jak dyby sme tú cestu už měli za sebú.

Sobota 1. 6. 2002.

Samú nedočkavostú sme sa začali budit o pěti ráno. Před šestú už vyrážáme směrem na Plzeň a hned sa nám to mohlo dosť zkomplikovat. Při výjezdu z města sme mohli mět z auta kabriolet a kola na padrť. Z ničeho nic sa před nama objevil podjezd vysoký enom 2,8 metra.

Naše vozidlo s namontovanýma picyglama měřalo přes 3 metry a dyby sme nedávali pozor, už mohlo byt po mostě. O kus dál, na německéj hranici v Lískovej u Nemanic, nám zasej trochu zabrnkali na nervy celníci, protože nechtěli pustit naše auto přes tento přechod, protože tady možú jezdit enom osobáky a Jankovo auto je zaregistrované jako nákladní. Proto sme sa po odmontování kol nakrátko rozlúčili a kolaři - Přemysl, Jindra a já - nezadržitelně vyrazili do Německa, zatímco Janek s Tomšů udělali čelem vzad a namířili si to na Folmavu, kde jich snáď pustijú za nama. Ale nepřekonatelná česká byrokracija slavila další úspěch. Auto moselo formálně projet nákladním parkovištěm a aj dyž nezastavilo, vybrali celníci poplatek za parkovné. Teprv potem byli Tomáš s Jankem slavnostně propuštění přes závoru do Německa.

My, kolaři, sme si krátký čas užívali jízdu ze šumavských svahů. Bez šlápnutí sme frčali 65 kilometrovú rychlosťú, až sme měli drese na zádoch nafúklé jak stelná kráva břuch. Ale za chvílu nás to radování přešlo. Objevily sa před nama další kopce, ale jaké! Skončilo ulévání a začala tvrdá makačka, až nám oči z ďúlkú vylézaly. Mysleli sme si, že nám ty dvá pajtáši, co za nama jedú v autě, zahandlovali mapy a že místo Německa nám podstrčili mapu s Tatrama.

Mobilama sme si upřesnili, kde sme a asi po 60 km sme na sebe narazili na parkovišti za Bubachem. Tomáš už odkrýval hrnce s polévkú, dojedli sme řízky a kdo si trúfal, tož vypil aj pivo. Pravdú je, že sem si trúfal enom já a Tomáš. Přema s Jindrú pojali naše cestování velice sportovně.

Každé ráno do sebe sypali vitamíny, minerály a všelijaké další svin-

stva a míšali si do flašek jakési jontové nápoje. Mně ty názvy nic neříkali a protože sem s tým neměl žádné zkušenosti, ostál sem rači u osvěčenej jontovéj slibovice.

Ráno po otevření očí sem do sebe šupl jednu štamprlu a po snídani hned druhú, aby tej první v mojém břuchu nebylo samotnéj smutno. Při obědě sem tento vyskúšaný postup poctivo dodržoval. Přidával sa ke mně Janek, protože po dopoledním šoférování měl po obědě povinnosť ujet aspoň 30 km. Ináč by sa s nama nemohl dělit o konečnú šampaňskú prémiju.

O půl druhéj odpoledňa sme zaparkovali v kempu u Riedenu. Všecí obdivujeme nepoškozené okresní silnice, upravené dědinky s pěknýma vilkama a bezchybně upravenýma zahrádkama. Obrovský kemp bez jediného smítka, s veškerým vybavením enom potvrďuje německú preciznosť a ekonomickú silu. Očistili sme zaprášené těla pod sprchama, dobře pojedli a poléhali si na trávník kolem pár flašek veltlínu a milérky, aby sme nabrali sile před další etapú.

Do včilšku sme ujeli na kolách 112 km za 4 hodiny a 50 minut a za kemp sme zaplatili všecí dohromady 25 EUR.

Neděla 2. 6. 2002.

Ráno sme vyskákali ze stanů po půl šestéj. Jindra spal ve staně s Jankem a já s Přemkem. Tomáš sa večer rozhodl spat v autě, enomže ráno z něho vylézal koleňačky řiťú dopředu, jak jezevec z pelecha a přísahal, že už nás nikdy neopustí a že bude spat enom s nama ve staně, cítí sa prý jak po obrně. Do teho sa ozval aj Jindra, že s Kašubú spal společně v jedném staně naposledy, protože oka celú noc nezamhúřil, jak Kašuba chrápal.

Rychle sme posnídali a o třičtvrtě na 7 vyjeli. Tomáš s Jankem ostáli v kempu, aby zvhlé stany pobalili, až trochu oschnú. Před Allersbergem Přemek pichl zadní kolo. Dyž sme měnili dušu, tož nás dojeli Tomša s Jankem a hned zas jeli dál, aby připravili oběd. Po 85 km jízdy sme tych dvoch našli u lesíku na parkovišti před městem Roth.

Podle zásady - co sa navaří, to sa zí - sme zblajzli oběd od Tomáša. Týmto sme si vybrali to nejlepší z dnešní etapy. To horší na nás teprv čekalo. Esli sme si včera mysleli, že sme v Tatrách, tak dneskaj sme sa ocitli nejméň na Pamíru. Takúto krajinu nemohl Pán Bůh stvořit, tady sa mosel snáď čert vysr... 18 % stúpání nás pěkně protáhlo. Všecí si vrúcně přejeme, aby to už horší nebylo.

Kolem půl čtvrté odpoledňa sme dofrčali do Langlau do obrovského tábořišťa u jezera Brombach See, kde nám nová evropská měna ukázala svoju silu (32 EUR za 1 auto, 2 stany a 5 chlapů). Po osprchování všecí pozalézali do stanu, enom já sem sa vyhříval 2 hodiny na slunku, jak starý kocúr.

Ráno mně byla do půl desátej zima jak v Petrohradě na nádraží. Abych sa zahřil, vypil sem příděl slibovice, co byl až na druhý deň. Po večeři sme otevřeli flašku vavřinca a Tomáš prohlásil, že zitra rozstřihá řidičák na pantličky a hned ráno vypije půlčík gořalky „na hubu", aby už nemosel šoférovat. Kašuba prý ho zbaví nervů, protože 40 km před cílem zastavil u škarpy a řekl: „Aj já pojedu na kole. Kvůli temu su tady". Než sa Tomáš stačil znotýrovat, měl v rukách klúčky od auta a z Kašuby zahlédl enom zadní část. Co včil? hrklo v Tomášovi. Napadlo ho, že počká na nás kolařú, ale došlo mu, že Kašuba je v sakroch a my nemosíme jet po stejnéj silnici. Německy neumí ani nadávat a co mu pomožú dva mobile v autě, dyž to neumí ani zapnút. Neostálo mu nic inačího než vystartovat za Jankem a na „jedničku" za ním jet celých 40 km.

Večer proto byla porada. Chtěli na mňa navléct, abych aj já obětoval jedno odpoledňa, slézl z kola a sedl si za volant. To mňa tak rozhodilo, že sem si mosel dat dva mocné hlty slibovice na posilnění. „To byste mně snáď, hoši, neudělali, abyste po mně chtěli tak strašlivú věc, že mosím jet v autě. Dyť už to dva roky nosím v hlavě, že sa do teho Vuzijé doštrachám na kole a včil toto! Hneď ráno, co otevřu oči, zesílím dávky jontového nápoja a s tolikama promilama nebudu moct kočírovat auto". Chvílu na mňa všecí nechápavo hleděli, ale potom nad tým mávli rukú. No, nekdy aj chlapú popadne lítosť, dyž vidijú utrápeného kamoša.

Dopili sme to dobrotisko ze „Slavína" a pozalézali do spacáků. Tomáš s Jindrú mně odtahli tichučkého Přemka a šupli mně do stanu buldozer s vyhrkaným motorem v podobě Janka Kašuby. Prý su na něho už 50 roků zvyklý, tak to s ním eště pár nocí vydržím. To mám za to, že sa neumím bránit!

Pondělí 3. 6. 2002.

Zbudil sem sa okolo 6. hodiny, 5 minut před ostatníma a pro jistotu sem tu slibovicu oblízl, dyby mojích kamošú ta lítosť náhodú přešla a chtěli mňa do teho auta přeca enom uvelebit, ale naštěstí jich to ani nenapadlo. V duchu sem jim velice děkoval a umínil si, že až sa vrátíme dom, zavolám jich na „Bumbes" na pivo.

Z tábořišťa sme vyjeli po půl osméj. Furt sa nám hóní v hlavách, že dědiny, městečka a kempy aj veliké města sú čisté a upravené. Lidé, kterých sa ptáme na cestu, asi moc problémů nemajú, protože sú samá ochota a úsměv. Na křižovatkách nám dávajú přednosť, aj dyž ju správně nemáme mět a ešče přitem mávajú na cestu. Je to nejaké podivné. Žádný šofér néni nasraný a nevytrubuje jak komedyjanský kolotoč, dyž za nama popojíždá pěkný kúsek cesty. Až má jistotu, že nás může předjet, tož to v klidu udělá a eště pokyne rukú na šťastnú cestu.

U plotů neroste hural, v rýnách neklíčijú březe a dyž pola nejsú obdělané, tož tam sú lúky a né lebeda. Ale co stojí za zmínku - od nejmenší osady až po veliké města, kady sme projížďali, nebyl ani jeden čmrkanec od sprejérů. U nás sme to povýšili na jakési umění, dokonca jim ve věčích městoch udělali betónové zdi, aby sa mohli „realizovat". Ale tady by jim dali po ušiskách, „umělcom"!

Všecí sme ohromení velikú vyspělosťú Německa a žasneme: Jak to enom proboha po rozbombardování ve válce mohli všecko vybudovat, dyž tu neměli na neotřesitelném vedúcím místě matku veškerého dobra a rozumu - komunystickú stranu ?! Co nám to enom naši neomylní vůdci půl století tlúkli do hlav? Bude to asi proto, že zatým, co sme střílali z Auróry a pochodovali s lampijónama, na západě pracovali jak brablenečci v pohádkovej knížce. Ale vrátím sa rači zpátky k našému putování, lebo na mú dušu bych nechtěl nahněvat lidí, keří věřijú temu chlapovi, co má tatu nezvedenca.

Dneskaj fúkal studený větřisko jak na Hromice. Jindra má trošku

problémy s páteřú a Přemysl s kolenem, ale sme chlapé, trochu sa otřasem a jedem dál. Tomáš s Jankem čekajú na 80. kilometře a připravujú oběd. Nic lepšího sme v pondělí ešče nejedli a kastrólky sú vypucované, jak dyby byly nové. Konečně ustúpily „Himaláje" a ostály enom „Stražovjáky", ale zato jeden za druhým. Kemp ve Fornsbachu je dobrý se všeckýma službama - za 35 EUR. Jindra dostal „esemesku", že jeho syn Jonáš úspěšně odmaturoval, tož kerási flaška padla. Tomáš nás ošetřil jídlem a znavených masťama. Dneskaj sme použili aj „rahulky" (masť na gulky).

Večer začalo pršat, ale to už sme pozalézaní ve stanoch. Vypili sme sedmičku soviňóna od Pavla Gajdíka (mladého Suže) a berem sa na kutě. Než sem sa stačil pozapínat do spacáka, Kašuba už řezal na plné pecky. Ujeli sme 116 km za 4 hodiny a 50 minut.

Úterý 4. 6. 2002.

Stáváme o třičtvrtě na šest. Po snídani naplníme flašky vodama a čajem. O čtvrť na osum vyrážáme (Přemysl, Jindra a já). „Stražovjáky" sa střídajú s „Javořinama". Na vrcholkoch hor v hlubokých lesoch teprv začínajú u silnice rozkvětat jabloně. Je veliké horko a vlhko jak v prádelce.

Oběd sa posunul až na 95. km. Janek s Tomšú na nás čekali za Brettenem na odbočce do lesa a z hrnců už sa kúřilo jak z komína, co stával u naší „Rinkovky". Těstoviny s máčkú do nás vjely jak myši do ďúry, o pivě ani nemlúvím. Přemysl vystřídal Janka za volantem a vyrazili sme směrem k Rýnu. Po cestě sme si kúpili u silnice od mladej

Německo - první defekt

prodavačky škatulku jahod. Dyž zjistila, že nemlúvíme německy, ale jakúsi pro ňu nesrozumitelnú hatmatilkú, klepala sa chudinka, strachem jak „blechoň" po výprasku. Pokladničku s penězama zakrývala slaměným širúchem a uklidnila sa, až dyž sme ty jahody dojedli, naskočili na picygle a stratili sa v dálce.

Přemek s Tomášem nás vyhlédali před Leopoldshafenem, aby nás správně navédli do přístavu. Ale čekala tam na nás veliká zrada. Most tam nemajú od fronty a převoz sa na druhéj straně řeky pokazil. Čekali sme asi třičtvrtě hodiny, dyž za nama a dalšíma nedočkavcama došla panička od obsluhy a oznámila nám, co sme sami pozorovali, že „FÉRA JE KAPUT". Při nervózním popojíždání v přístavišti, kde všecí zavazali všeckým a jezdili obrubník - neobrubník, praskla Jankovi na zadním kole špica. To nám byl ešče čert dlužný!

Za dnešní deň, kdy bylo 30 stupňú, sme měli v nohách už 125 km za 5 hodin a 20 minut a do cílového města Rulzheim nám zbývalo pár kilometrů. Enomže na druhém břehu Rýna - a to byl ten problém, protože přes most, co byl najbliž, to dělalo přes 50 km. Po krátkém rozmýšlání sme šupli kola na auto a takto sme do teho kempu dojeli. Je to čím dál dražší, moseli sme vysolit 40 EUR. Snáď to nebude ve Francii tolik stát.

Mosím sa zmínit o zdejších kempoch. Vybavení je perfektní a zajímavé. Karavany sú tady trvale zaparkované, majú k nim přistavijané všelijaké přístavky, verandičky a přístřešky z rozebíratelných dílů. Před tým majú v kahánkoch všelijaké obšúry a křičky. Dokonca aj kocúrú na řetázkoch tady majú a pobíhajú tady divocí králíci. Divoké kačeny žerú chleba pomály z ruky. Nad ratiškovským chlebem ani chvilku nezaváhaly a dyby uměly mlúvit, tož by to ani vypovědět nemohly, jak jim šmakovalo. Máme dojem, že důchodci tady žijú od jara do podzimu a myslijú si, že v tychto sídliščách tábořijú.

Po večeři je válečná porada nad mapama u pár pohárků dobrého vína. V dálce začíná hřmět a spadlo aj pár kapek. Snáď sa to ráno vyčasí. Aj přes tú drahotu je to tady v Rulzeheimu najlepší, dokonca aj Kašuba chrápe potichučky. Dnes nám náš Lukáš poslal „esemesku", že o nás píšú ve Slovácku. Tož to nás nažhavilo a pozvihlo našu mysl.

Vojta Koten ml.

Pokračování v příštím zpravodaji

Školství

Školní rok 2001-2002

„V letošním školním roce vycházelo z devátých tříd 62 žáků.“

Ve školním roce 2001-2002 navštěvovalo naši školu 451 žáků, z toho bylo 218 chlapců a 233 dívek. Celkově bylo 20 tříd, 10 na prvním stupni a 10 na stupni druhém. Průměrný počet žáků ve třídě činil 22. Ve škole v tomto roce působilo 29 pedagogických pracovníků.

V průběhu roku odešla slečna učitelka Vendula Krausová, za kterou do konce školního roku nastoupila paní učitelka Hana Raiskubová. Působení na škole ukončila paní učitelka Dagmar Příkaská, které chci touto cestou poděkovat za její odvedenou práci a popřát jí do dalších let pohodu a zdraví. Děkuji také paní učitelce Anně Blahové za výpomoc při zástupu za dlouhodobě nemocnou kolegyni Jarmilu Koplíkovou.

V letošním školním roce vycházelo z devátých tříd 62 žáků. Všichni žáci byli na zvolené střední školy přijati. Z pátých tříd byli čtyři žáci přijati na osmileté gymnázium. Umístění žáků na jednotlivé školy je následující:

- Gymnázium - 11 žáků, z toho 4 žáci z pátých tříd
- Obchodní akademie - 11 žáků
- Střední pedagogická škola - 1 žákyně
- Střední zdravotnická škola - 4 žákyně
- SPŠ a SOŠ s maturitou - 18 žáků
- SOU - 21 žáků

Naši žáci se zúčastnili řady soutěží a olympiád, nejúspěšnější byla naše škola ve sportovních aktivitách. Při hodnocení v rámci AŠSK (Asociace školních sportovních klubů) na okrese Hodonín ze 42 hodnocených škol se naše škola umístila na 6. místě. Z nejcennějších umístění uvádím:

- 1. místo v okresním kole - košíková mladších i starších žákyň, minikošíková dívek, malá kopaná mladších žáků
- 1. místo v krajském kole - cyklistika Jakub Kratochvíla (7.třída), minikošíková dívek
- 2. místo v krajském kole - košíková mladších i starších žákyň.

V rámci státní akce „Internet do škol“ (INDOŠ) byla vybudována nová učebna informatiky a pokračovalo se s výměnou nábytku ve třídách. Škola uvolnila třídu v budově u drogerie pro místní knihovnu.

Informace pro školní rok 2002- 2003:

- *začátek školního roku:* 2. září 2002
- *podzimní prázdniny:* 29. 10. a 30. 10. 2002
- *vánoční prázdniny:* 23. 12. 2002 až 3. 1. 2003
- *pololetní prázdniny:* 31. 1. 2003
- *jarní prázdniny:* 3. 3. až 9. 3. 2003
- *velikonoční prázdniny:* 17. 4. a 18.4. 2003
- *konec školního roku:* 27. 6. 2003

Mgr. Miroslav Küchler

Rozhovor

Jiří Pavlica o sobě

„Pro mě je podstatné, že to lidem pomáhá.“

V pátek 26. července u nás vystoupila cimbálová muzika Hradišťan s primášem a uměleckým vedoucím Jiřím Pavlicou, kterého jsem požádala o krátký rozhovor. Hradišťan interpretuje jednak tradiční folklórní materiál, jednak experimentuje v nejrůznějších hudebních žánrech. Muzika častěji než s tanečním souborem koncertuje samostatně a její vysoká umělecká úroveň je vždy obdivuhodná.

Pane Pavlico, když to vezmu úplně od začátku, jak jste se k hudbě, muzice vůbec dostal?

Jé, to už bylo prostě v rodině. Od maminky, všichni mí sourozenci na něco hráli. Základ je v rodině!

Dočetla jsem se, že Vaše žena hraje na klavír...

Ano, hraje na klavír. Ona začínala trošku jako zpěvačka a tanečnice Hradišťanu, ale dneska je teoretička a přednáší na Masarykově univerzitě v Brně.

...a stane se, že si spolu občas zahrajete i doma?

Tak zazpíváme si spolu, ale teď spíš zpíváme naší malé Aničce, které jsou dva a půl roku.

Jakou hudbu posloucháte v soukromí? Závisí její výběr na Vaší momentální náladě?

Určitě je to podle momentální nálady a hodně poslouchám vážnou hudbu. Mám rád období baroka, protože to je prostě překrásná hudební epocha. A v té hudbě je všechno. To je umění, vesmír i velká komplikovanost té hudby, její náročnost. A pak další oblast, kterou mám rád, a to už málokdo bude se mnou souhlasit, je oblast soudobé vážné hudby. A to jsem vlastně také studoval na JAMU v Brně. Takže se zabývám tím vším. I zde vlastně hledám inspiraci, protože zde jsou jedny ze základů české hudebnosti vůbec.

Věříte v polibek Múzy?

Ano, věřím, ale s tím dodatkem, že ten nápad, ať už ho nazveme Múzou či nějakým darem, tak ten je proto, jenom proto, aby pak člověk na tom pracoval. A bez toho, že by člověk na tom pracoval, tak ta Múza nebo ten dar Vám v podstatě k ničemu není, protože tu hřivnu, kterou člověk možná někdy dostal, tak na ní musí pracovat, aby ji zúročil. Takže ano, věřím na jakýsi ten dar, ale s podmínkou, že se na něm musí pracovat!

Máte nějaký svůj oblíbený kýč?

Já se snažím obklopovat co nejméně věcmi, protože nabídka všeho možného kolem nás, nejenom v materiální podobě, ale i v té nadstavbové, duševní, myslím kulturně duševní, tak ta nabídka je tak obrovská, že člověk je zahlcen vším možným. Já se dneska snažím si tyhle věci už v zárodku třídit, takže mně se věci, které mají v sobě nějaký ten prvek kýče nebo něčeho takového - museli bychom si definovat pojem kýče - stávají jenom jakýmsi balastem a smogem, ať už hudebním nebo literárním, a ať je to smog v podobě fyzické nebo duševní, tak se tomu bráním a ten už v zárodku si k tělu nepřipouštím.

Spolupracujete s řadou folkařů na různých folkových festivalech. Namátkou budu jmenovat třeba Jarka Nohavicu, Karla Plíhala, Vlastu Redla. Co pro Vás tato setkání znamenala?

V podstatě každé setkání člověka nějakým způsobem obohacuje, tím spíš, že ta setkání jsou s lidmi, kteří něco umí. Já bych to nerad omezil jenom na folková setkání. To jsou Jarek Nohavica, Pavel Lohonka Žalman, Petr Ulrych, to jsou jazzmani Emil Vyklický, Jiří Stivín, to jsou Bambini di Praga - to je oblast vážné hudby. Těch spoluprací bylo hodně a každá je proto, aby si člověk z toho setkání něco odnesl. Já se z toho snažím vždycky něco odnést, protože jinak by ta spolupráce neměla smysl! Řeknu to tahle: za prvé z toho musí něco vzniknout, za druhé tím musíte lidem něco přinést a za třetí si taky z toho musíte něco odnést.

Při koncertě jste zmínil, že jste společně s Hradišťanem navštívili Mexiko. V souvislosti s tím mne napadá otázka, jak moc se liší naše lidová hudba od tamní? Jsme v tomto směru bohatší nebo naopak spíše chudší?

To se nedá srovnávat, jestli jsme v tomto směru bohatší nebo ne. Prostě každá hudba, je-li míněna od srdce, s radostí a upřímně, tak je krásná. A to, jestli je složitější nebo méně složitá, není podstatné, to, jestli je více harmonická nebo méně harmonická, není důležité. Jestli je mexická, jihoamerická, černošská nebo naše moravská v podstatě není důležité. Tam pro mě je důležité, jestli ta hudba je pravdivá, je od srdce, jestli je upřímně míněna, protože každý národ, každé etnikum se vyjadřuje podle svého jazyka a na základě svého kulturně historického vývoje. A dnes můžete vlastně díky masmédiím slyšet jeden den mongolské zpěváky Chumí, můžete slyšet vedle toho černošské zpěváky, všechno možné. Takže tím spíše nehodnotím ty formální znaky, ale hodnotím to srdce.

A když Vám položím otázku, jak je naše lidová hudba vůbec stará?

Jsou dvě základní oblasti. Jedna je ta, která se dochovala ústní tradicí, to je to, co zapsali sběratelé v minulém století, popřípadě i první zápisy, které jsou ve sbírce Františka Sušila z poloviny 19. století. Pak je to oblast těch pramenných zápisů, kde patří například sbírka od Christiana Hiršmencla. Pak můžeme jít dál a dál, až třeba do středověku, kdy se dostaneme k nejstarším zápisům, ale ty jsou spíše v Čechách než na Moravě, jako je třeba píseň „Anděliku rozkuchaný". Dnes jsme třeba zpívali takzvaný Velkomoravský chorál ve staroslověnštině, což je text, který je připisovaný svatému Cyrilu a Metodějovi, který jsem si dovolil zhudebnit. Avšak v duchu zákonitostí, které mohli pravděpodobně takto fungovat. To znamená v duchu zákonitosti Gregoriánského chorálu a Pravoslavného východního chorálu. Z těchto dvou zdrojů jsem vyšel a zhudebnil jsem tento text tak, jak jste ho mohli dnes večer slyšet. Někde tady ty prameny zhruba končí a pak už to jsou všechno vesměs jen hypotézy.

Letos 6. března Vám v Brně byla předána Zlatá deska za 25 000 prodaných nosičů alba Zlatý slunovrat, na kterém jste zhudebnil převážně texty Jana Skácela. Co pro Vás toto ocenění znamená?

Já bych se nerad rouhal, že to pro mne nic neznamená, ale nepřikládám tomu velký význam. Pro mě je podstatnější, že si lidé ty písničky oblíbili, že jim něco přinesli a že se to dozvíte třeba z dopisů, které vám někdo napíše, že to někomu pomohlo, třeba až zachránit život v nemocnici. To je pro mě největší odměna! To, jestli máte Zlatou desku nebo nemáte, prostě není podstatné! Pro mě je podstatné, že to lidem pomáhá.

Pane Pavlico, poslední otázka. Kde se cítíte doma - v Brně, kde žijete již dvacet let, nebo v Hradišti?

Já jsem stále trvalým bydlištěm v Brně, ale cítím se nejvíc doma tam, kde mám rodinu, a to je ve Starém Městě, kam jsme se vlastně přestěhovali s malou Aničkou, aby byla trošku na vesnici a nemusela vyrůstat v tom smogu. Když máte takové to rodinné zázemí, kdy máte pocit, že všem je tam dobře, tak tam já se cítím nejlíp!

A jestli můžu, tak bych chtěl poděkovat všem v Ratíškovicích, kteří dnes přišli. Moc jim děkujeme, že byli takoví, jací byli, a nám se díky jim hrálo moc dobře!

Veronika Svobodová

Pozdrav

Dopis z Irska

„Do Irska jsme zamířili před dvěma lety a začali jsme pracovat u trenéra v Courty Carlow...“

Přišel mi docela nedávno dopis, psaný ženskou rukou, a považte, až z Irska! Vím, že mnoho občanů naší republiky jelo za prací do ciziny, kde pracují v nejrůznějších oborech, ale o našich v Irsku jsem doposud nevěděl. Ostatně znáte zajisté například dopisy od Dana Korduly z USA. Nelze o všech psát, ale je milé, když se nám sami se svými dojmy přihlásí. Jednou z nich je i milá dívenka Jana Příkaská (Malářova), kterou ji i jejího druha Mirka přivedli do Irska koně.

Oba se zapsali svou velkou láskou k chovu koní a osud je zavál až do Irska, o němž Jana ve svém dopise píše: „Irsko, nebo-li smaragdový ostrov, je samostatným státem. Jeho „zelené“ hory, porostlé stromy a keři, se sbíhají až k moři, kterým je Irsko kolem dokola obklopeno. Jeho dlouhé pláže a mohutné útesy tvoří krásné siluety pod měnícím se světlem oblohy. Větrné silnice, políčka ohražená kamennými nebo dřevěnými plůtky, vesnice, farmy a nezbytné hospůdky dotváří celkový obraz Irska.

Letní teploty bývají kolem 14 až 16 stupňů Celsia. Říká se, že ze tří dnů vždy jeden den prší. Ostrov je dlouhý asi 450 km na délku a v současné době zde žije 3,5 miliónu obyvatel. Nejvíce je obydlen kraj kolem hlavního města Dublin. Většinou se obyvatelé živí zemědělstvím, chovem koní, hovězího dobytka, ovcí (na jednoho obyvatele připadají tři ovce) a rybolovem. Obyvatelé se rádi baví sportem, mezi nejoblíbenější patří fotbal, házená a golf. Ovšem národním sportem číslo jedna jsou dostihy koní. Proto tady vlastně jsme i s mým přítelem.

Do Irska jsme zamířili před dvěma lety a začali jsme pracovat u trenéra v Courty Carlow, avšak po roce jsme se přestěhovali na sever do města Naven v Courty Meath. Tady pracujeme pro šampion trenéra Mr. Noel Mead, který má v tréninku 126 překážkových a 14 rovinových koní. Trenér má v úmyslu i letos obhájit titul Šampion, a to by bylo již potřetí za sebou.

Mojí náplní práce je dopoledne odjezdit pět až šest koní s dvaadvaceti pracovníky, jezdci 1. lotu (1. třídy). U této firmy pracuje dalších pět Čechů, většinou z Prahy, a jedna kamarádka ze Zlína. Práce nám začíná ráno v 8:00 hodin, kdy v zastřešené hale šéf zkontroluje zdravotní stav nohou jeho koní. Pak odklušeme tři až čtyři kola v klimatizované jízdárně a jedeme cválat na dráhu. Než-li opustíme toto pracoviště, určí nám šéf program, který musíme důkladně dodržovat. Po návratu dáme koně „vykrokovat“ do kolotoče, nasedláme další koně a jedeme znovu, dokud všechny koně nevystřídáme. Po kolotoči a umytí nohou dáváme koně do jejich stáje „zadekovat“. Jsou zde převážně venkovní boxy, takže koně musí mít na sobě dvě deky. Koně jsou pravidelně stříháni, aby se nepotili a lépe se nám čistili.

„Jana Příkaská – třetí zprava“

Po obědě a krátkém odpočinku se rozcházíme opět na svá pracoviště. Já sama mám na starosti sedm koní. Ty musím očistit, nastlat třikrát týdně papírem (koně nestojí na slámě, ale na papíru, poněvadž ze slámy se moc práší, a pak papír je levnější!), umýt napaječky, zamést, dát seno, nachystat pytlíky s večerním krmením apod.

V období mezi 12. a 14. březnem se jede festival v anglickém Cheltenhamu. Z naší stáje jelo letos reprezentovat 11 koní. Sjíždí se sem koně z Anglie, Irska i Francie. Abych čtenáře správně informovala, máme v „ohni želízko“, ale často se stane, že se nic nepodaří.

Ve Welsu se nám podařilo vyhrát národní třídu na čtyři míle, a to byla velká sláva. Hned ráno přišel do stáje reportér nejčtenějšího irského deníku Racing Post a vyptával se nás na naše šance v národním závodu v Anglii. Téměř všichni jsme se shodli, že sázíme na valacha Harbour Pilot, jenž patří mezi elitu irských koní.

Další zajímavý závod je Queen Mother Chabe, který se jede jako pocta královně a měří 3200 metrů. Sama královna je velká přítelkyně dostihového sportu a je vždy tomuto závodu přítomna. Často říká, že si nenechá tento zážitek ujít.

V naší stáji máme jen dva hřebce. Jsou dvouletí a absolvují rovinový závod. No a ty já právě opatruji. Denně tito koně jezdí dvakrát překážky a stanovený počet rovinových tratí kvůli váze. U koní, kteří jezdí rovinové závody, je zapotřebí menší váha. Jsou ale dosti vysocí a věřte, že na některé ani nedosáhnu. Ale všechno se musí zvládnout.

Závěrem chci připomenout známé pořekadlo, že „Cizinec je přítel, se kterým se kdekoli setkáš“ a to proto, že Irové jsou milí, pohostinní a vstřícní lidé a s tím bych i já souhlasila, pokud bych zde byla jen na dovolené, ale když s nimi pracujete, pak svůj názor obvykle změníte!

PS: Pozdravuji všechny čtenáře Ratíškovického Zvonu.“

Z dopisu Jany Příkaské zpracoval

Vojta Koten st.

padně totiž připomíná dubový hřib. Pod kloboučkem však má lupeny „čárky“ a většina houbařů, to co nemá „dírky“ - póry nesbírá, a proto tato houba nekončí v kastrolku. Také třeň, noha běločechratky, připomíná nohu hřibu. Dá se říct, že svůj název trojbarvá si plně zaslouží, protože klobouček má žlutookrový až rezavě hnědý, lupeny smetanově krémové až žlutě zelenkavé a nožku má bílou až bělavou. Celá houba i dužina je tvrdá, kompaktní, od toho ji někteří mykologové také označují či popisují jako L. compacta.

O tom, že je vzácná, svědčí i kolonka „výskyt a rozšíření“ v houbařských atlasech, kde se uvádí: „ ... roste velmi vzácně a dosud se našla pouze na Záhorí u Malacek, Lábu a Jakubova“ a fakt, že ji uvádějí jen slovenští autoři L. Hagara a A. Dermek. Záhoráci jí říkají „lupák“, asi podle lupenů, či „biely dubák“ podle toho, že je celkově světlejší než hřib. A. Dermek píše, že je jedlá a chutná, L. Hagara uvádí, že je nepříjemně nakyslá, a já si myslím, že je hromada chutnějších druhů hub.

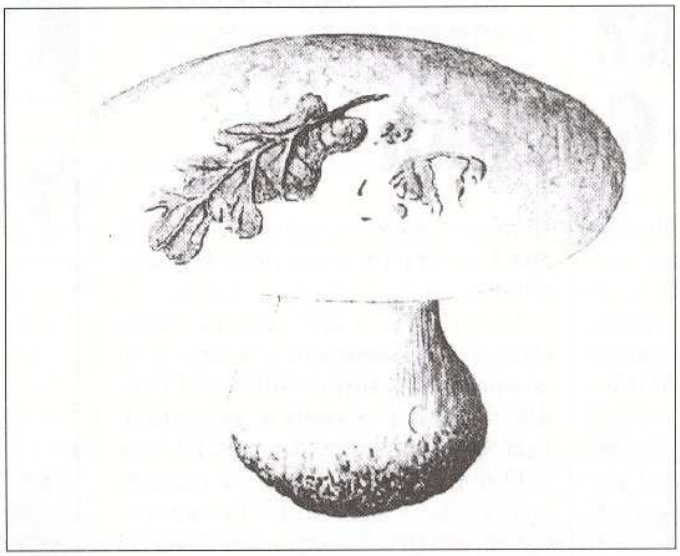

Koncem 70. a začátkem 80. let byla ve zmíněných lokalitách běžná, pak se vytratila, až loni jsem opět našel tři plodnice v Roztrhánkách. Zmýlit či zaměnit běločechratku trojbarvou si můžeme s bělopavučincem hlíznatým, který má lupeny bílé až špinavé a třeň má zakončen velkou odsedlou hlízou.

Václav Koplík

Sportkultura

„Přípravu k utkání nepodcenil ani jeden z týmů.“

Sportu zdar, Za Mlýnem zvlášť

Sobota 29. 6. 2002 bude zapsána do historie Ratíškovic jako den prvního oficiálního přátelského setkání Ratíškovské Doliny a Slováckého krúžku. Jelikož fanoušek fotbalového Baníku již netrpělivě očekával vstup do nového soutěžního ročníku, zřejmě divizního, využily oba kroužky nenasycenosti ratíškovického diváka a uspořádaly pro něj první vzájemné mistrovské utkání na pažitu „Za Mlýnem“. Patronát nad utkáním převzala Ratíškovská Dolina a měla zajisté před utkáním plno starostí s neustávajícím pátečním deštěm. Naštěstí je fotbalový stánek Za Mlýnem znám svou odolností vůči vodě, a proto se obavy organizátorů brzy rozplynuly.

Přípravu k utkání nepodcenil ani jeden z týmů. Celý týden před utkáním se upravovala loga na fotbalových dresech, míchaly se iontové nápoje, roztleskávačky trénovaly roztleskávání a samozřejmě se nezapomínalo na strategii obou týmů, k čemuž dopomáhala špionážní služba směřovaná do soupeřova tábora. Těsně před slavnostním výkopem si kapitáni obou mužstev předali suvenýry a věcné dary jako důkaz, že aktéři utkání berou fotbalové klání se vší vážností, úctou a respektem k soupeři.

Nutno podotknout, že oba týmy tajily sestavy až do posledních okamžiků před začátkem utkání, což způsobilo mírný zmatek hlavně v řadách Slováckého krúžku, který nevěřícně kroutil hlavou po prvních deseti odehraných minutách. K zajímavostem utkání určitě patří i fakt, že bylo odehráno bez žlutých či červených karet, a to jednoznačně díky korektnosti boje a absenci rozhodčího. Časomíra a ukazatel skóre však fungovaly bezchybně, a tak lze s konečnou platností konstatovat, že v prvním vzájemném měření sil nakonec zvítězila Dolina poměrem branek 13:12, po poločase 6:4.

Oba týmy nechaly na hřišti duši, o čemž svědčil počet ležících či padlých po závěrečném klaksonu. Tento náhlý výpadek energie byl však brzy korigován u táboráku, kam organizátoři již během utkání přivalili chmelový nektar a jiné pochutiny. Utkání bylo oficiálně ukončeno společnými fotografiemi a výměnami dresů, takže hráči i funkcionáři a především spokojení diváci mohou doufat, že se při podobné příležitosti nejpozději ke konci školních prázdnin opět sejdou.

Jaromír Škola ml.

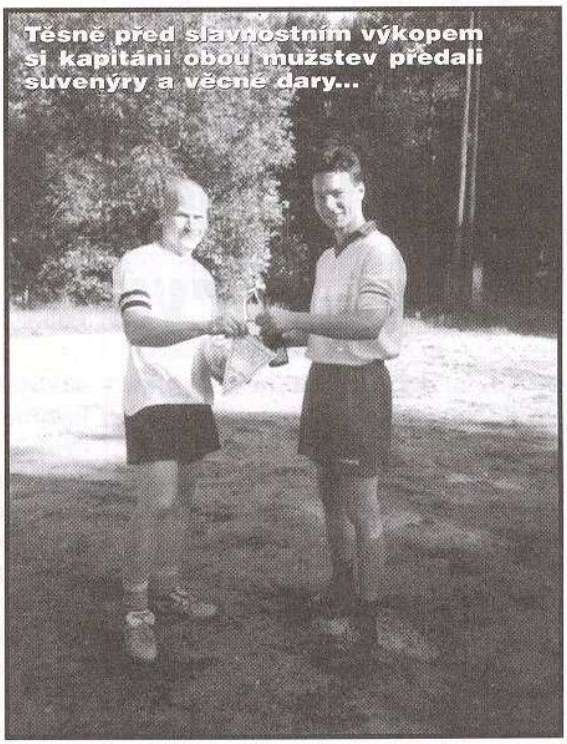

Těsně před slavnostním výkopem si kapitáni obou mužstev předali suvenýry a věcné dary...

Kopaná

„V Okresním přeboru se umístila na 1. místě s 55 body a skóre 95:10.“

Úspěchy fotbalové přípravky

Přípravka se každoročně účastní dvou soutěží - Okresního přeboru a Župní soutěže. V obou soutěžích dosáhla velmi dobrých úspěchů.

V Okresním přeboru se umístila na 1. místě s 55 body a skóre 95:10. Tato soutěž se hraje na celém hřišti. Nejlepšími střelci byli: Jakub Voříšek (18 branek), Martin Kordula (17 branek) a Filip Koryčánek (13 branek).

V Župní soutěži se hraje jen na půlku velkého hřiště. Zde je přípravka rozdělena na starší (8 až 10 let) a mladší (6 až 8 let). Starší přípravka se umístila na 1. místě se 49 body a skóre 106:12! Nejlepšími střelci byli: Martin Kordula st. (24 branek), Jakub Voříšek (16 branek) a Lukáš Stokláska (12 branek).

Mladší přípravka do posledního kola bojovala o nejvyšší příčku, až teprve v posledním kole, kdy remizovala s Bojkovicemi, ztratila 1. místo a umístila se jako druhá za Synotem Staré Město „A“ se 48 body a skóre 86:20. Nejlepšími střelci byli: Filip Koryčánek (28 branek), Jakub Bábíček (24 branek) a Jakub Holeček (9 branek).

Přípravka se 8. května 2002 zúčastnila turnaje v Moravských Budějovicích, kde hrála s Vlašimí 2:0, Třebíčí 0:0, Bráníkem Praha 4:1, Pelhřimovem 1:0 a tím se dostala do finále. Závěrečné utkání se odehrálo až v 18:30 s Fotbalovou školou Třebíč. Po celodenním úmorném vedru dokázali ještě vyhrát 1:0, a tak se stali vítězem celého turnaje, kterého se účastnili již potřetí.

Za možnost účastnit se těchto turnajů by chtěli hráči a trenéři Karel Stokláska, Rudolf Svozil a Ladislav Koryčánek poděkovat sponzorům, kteří nám přispěli na zimní soustředění v Horní Bečvě a zimní halový turnaj a svou podporou nám umožní další fotbalovou činnost. Poděkování patří i rodičům, kteří nám tuto účast na turnajích umožňovali a ochotně nám vypomáhali s dopravou hráčů na zápasy.

Karel Stokláska, *trenér*

„Mladší přípravka“

„Starší přípravka“

Ping-pong

Zlato z Moskvy

Iveta Vacenovská dosáhla na sportovním poli dalšího mezinárodního úspěchu. Na Mistrovství Evropy juniorů ve stolním tenise v Moskvě vybojovala zlatou medaili. Ve finále soutěže družstev se rozhodující měrou podílela na vítězství nad Rumunskem v poměru 3:2, a rozhodla tak o překvapivém titulu našich juniorských reprezentantek.

Blahopřejeme!

Blahopřání

Dne **26. 8. 2002** oslaví **50. výročí svatby manželé Emílie** a **Jan Příkaští**.

Do dalších let společného života přejí štěstí, zdraví a Boží požehnání členové Jednoty Orla v Ratíškovicích.

Představujeme

Helenka Procházková (*26. 8. 1992)

Helenka se narodila s mimořádnými odrazovými schopnostmi a je jiskřičkou a houževnatou gymnastkou, třebaže do gymnastiky nechodí dlouho. Pravidelný trénink, velké úsilí a domácí opakování se staly předpokladem zvládnutí kvalitní sestavy na kladince i akrobacie a i ve velmi krátké době zvládla přemet přes bednu. Soboňky byly velkou školou v jejím tréninku a hezké třinácté místo je povzbuzením do dalšího tréninkového roku.

Děkujeme mamince, která ji na tréninky doprovází a je rovněž její domácí trenérkou, a tak určitě nebude v budoucnosti litovat času věnovaného svojí usměvavé dceři. Přejeme Helence hodně vytrvalosti v tréninku a pohodu v dalších jejích aktivitách.

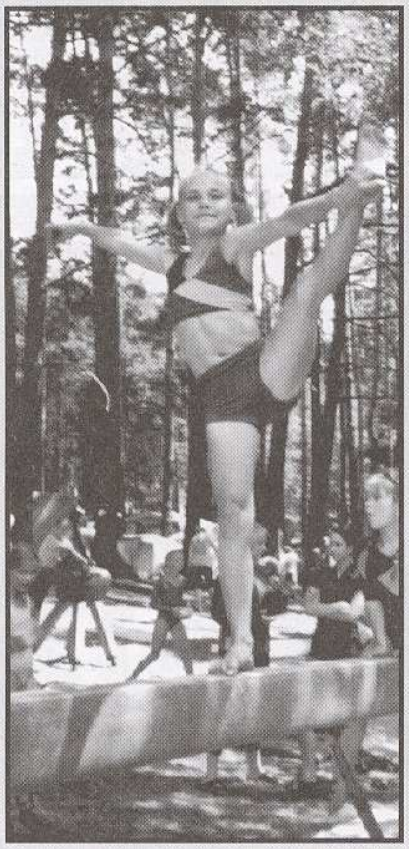

„Zcela vyměněné družstvo našich gymnastek a jednoho gymnasty řídila Marcela Foltýnová s Barborou Jánošovou a Jitkou Pribišovou."

Soboňky 2002

Jubilejní 40. ročník letního výcvikového tábora se stal minulostí. Setkání osobností dalo nahlédnout do bohaté historie tohoto gymnastického tábora, kde například poslední mistryně republiky a finalistka MS ve sportovní gymnastice Jana Komrsková trávila několikrát prázdniny, zrovna jako její maminka Zdena Dvořáková, několikanásobná mistryně ČR v barvách Valašského Meziříčí.

Bohatý program oslav začal závodem v pátek 5. července. Zcela vyměněné družstvo našich gymnastek a jednoho gymnasty řídila Marcela Foltýnová s Barborou Jánošovou a Jitkou Pribišovou. Spolu s gymnastkami z Kyjova se i trenérka Jana Kordulová přiučila mnohému z gymnastických dovedností trenérů z výkonnostně lepších středisek.

Všechna děvčata se závodů účastnila, i když mnohdy dušička byla malá. Známé heslo „Není důležité zvítězit, ale účastnit se" nakonec moc pomohlo a všem blahopřejeme: Alžbětka Příkaská získala 5.místo v kategorii starších žákyň, Helenka Procházková 13. místo a Karolínka Foltýnová 14. místo v kategorii mladších žákyň, výkony nejmladších - Katky Hanákové a Kristýny Bohaté - jsou nadějí nové generace.

Děkujeme všem rodičům a organizátorům tábora za všechno to pěkné, co zůstává dětem ve vzpomínkách na dny prožité s gymnastikou a romantikou pod stanem a statnými borovicemi.

Lidka Kouřilová

Pozvánka

Místní mykologický kroužek, hasiči a lidovci připravují **od 21. do 23. září 2002 na hasičské zbrojnici již 22. ročník výstavy hub** s tradičním programem. Všechny srdečně zvou pořadatelé.

Volejbal - telegraficky

„Velký úspěch měla dětská paralympiáda s velmi netradičními disciplínami...“

Již 18. setkání s přáteli proběhlo ve dnech 30. 5 až 2. 6. tentokrát v Německu v Kohren - Sahlis. V rámci bohatého programu jsme absolvovali jízdy na bobové dráze, návštěvu opravovaného hradu v sousedním městečku, koupání v zatopeném povrchovém dolu a plážový volejbal v přilehlém kempu, ale hlavně sobotní turnaj, kde náš tým obsadil 3. místo mezi pěti družstvy. Potěšitelné také bylo, že u všech akcí byl starosta města pan Konrad Steglich, zvolený před rokem právě z kruhu volejbalového oddílu.

Jubilejního pětadvacátého soustředění na Soboňkách ve dnech 19. až 28. července se zúčastnilo 18 dětí a 22 dospělých. Počasí nebylo celkově nějak horké, a to se projevilo hlavně na intenzitě a kvalitě tréninků. Děti a mládež hráli veškeré míčové hry - fotbal, házenou, volejbal, vybíjenou. Největší zájem však byl o baseball.

Ženy braly dvakrát denně hodinu aerobiku, na kterou navazoval dopoledne „nohejbal“ a odpoledne volejbal. Muži zase hráli v dopoledních hodinách turnaje v nohejbalu a v podvečer probíhaly tradiční souboje „staří versus mladí“. Velký úspěch měla dětská paralympiáda s velmi netradičními disciplínami, sportovní olympiáda a tři noční hry. Dvakrát byla podniknuta výprava na pláž u Rohatce spojená s koupáním v Moravě, a také pochod na Rúdník za koníčky.

Ženy zakončily boje v krajském přeboru II ve čtvrtek 8. 6. 2002 dvěma vítězstvími v Pozořicích, a tím dosáhly svého dosavadního nejlepšího umístění v soutěži - 2. místo za Kometou Brno, ale hlavně poprvé před Hodonínem.

Muži pokračovali ve šlépějích podzimní bídy, a tak při jediném jarním vítězství nemohli čekat lepší umístění než poslední v krajském přeboru II. Přesto budou i příští sezónu hrát tuto soutěž o třídu výše pro nezájem vítězů z okresních přeborů.

Mladší dorostenky absolvovaly šest turnajů v rámci školské ligy a z šesti družstev obsadily velmi pěkné druhé místo za Hodonínem.

Další turnaj o letního přeborníka Ratíškovic proběhl 29. 6. 2002 za účasti netradičních družstev, protože sestavy si losem rozdělily ženy. Na škodu byla malá účast způsobená zřejmě začátkem letních prázdnin. Vítězem se stalo družstvo Jitky Škodové.

Jiří Hubáček

Setkání v Kohren-Sahlis

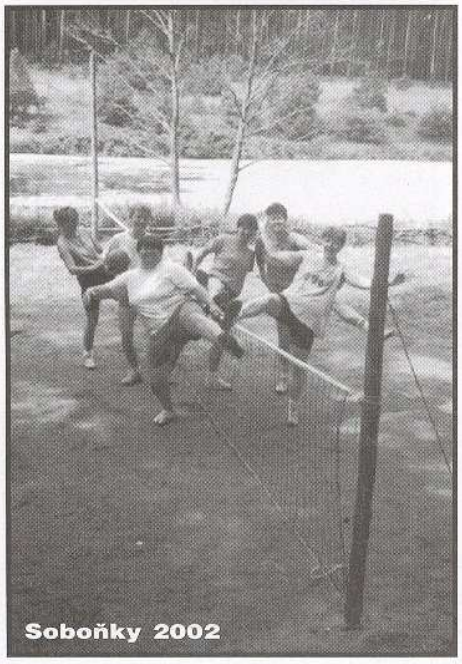

Soboňky 2002

Turnaj o přeborníka Ratíškovic

Kopaná

FK Baník Ratíškovice
sezóna 2001-2002

Výsledky mládežnických fotbalových mužstev

Mladší přípravka (6-8let):
Hráči: Bábíček J., Hudeček O., Imrich J., Káčer J., Koplík T., Koplík L., Koplíková M., Kordula A., Koryčánek F., Křižka Z., Toman M., Trecha J., Vacenovský T. ml., Vacenovský M., Holeček J.

Starší přípravka (8-10let):
Hráči: Dubas O., Koplík P., Kordula M.st., Kordula M. ml., Macek P., Mačuda J., Marcián J., Stoklásk a L., Toman P., Vacenovský T. st., Voříšek J.,Voříšek T., Opluštil R., Oborný T.
Nejlepší střelci obou soutěží (župní přebor a okresní přebor): Kordula M. st. 41, Koryčánek F. 41, Voříšek J. 34.
Trenéři: Stoklásk a K., Svozil R.,

Mladší žáci:
Hráči: Blaha B., Blaha J., Dohnálek Z., Duda R., Svoboda T., Charvát Š., Kadlčík M., Kordula M., Koplík P., Kratochvíla D., Letocha M., Macek P., Macek J., Svozil R., Šimon L., Vokurka P., Kundrata T., Šupa L., Chludil P, Konečný M.
Nejlepší střelci: Svoboda T. 10, Blaha B. 8, Dohnálek Z. 7 , Vokurka P. 6
Trenéři: Kordula M., Křižka Z.,

Starší žáci:
Hráči: Růžička J., Nedůchal K., Příkaský V., Dobeš P.ml., Urbánek M., Dohnálek J., Jílek M., Novák M., Vybíral M., Dekař D., Blaha B., Šupa T., Dohnálek Z., Balušek D., Durin L., Dobeš P. st., Holeček J., Kordula J, Duda R., Svoboda T.
Nejlepší střelci: Jílek M. 15, Dekař D. 5, Vybíral M. 4, Dohnálek J. 3, Novák M. 3.
Trenéři: Dohnálek J., Macek P.

Mladší dorost:
Hráči: Češka V., Kratochvíla M., Pribiš P., Varmuža J., Grufík Z., Petrů Z., Flajzar Z., Novotný J., Nedůchal M., Drdla J., Zemánek P., Kadlčík A., Vymyslický M., Frelich R., Kovařík M., Kartochvíla J., Hrubý M., Albert M., Duda Jiří, Minařiček S, Budovič J., Jílek M., Urbánek M., Dohnálek J., Nedůchal K.
Nejlepší střelci: Petrů Z. 4, Vymyslický M.2
Trenéři: Škola J. ml.

Starší dorost:
Hráči: Foltýn M., Ševela J., Grufík J., Vařák T., Toman J., Švanyga R., Kudr J., Merta Z., Horný M., Homola Z., Holeček J., Dekař M., Vyslužil L., Kopl L., Kopl R., Janeček M., Koštuřík S., Ivičič L., Petrů Z., Vymyslický M., Pribiš P., Češka V.
Nejlepší střelci: Holeček J. 7, Kopl R. 5, Toman J. 4.
Trenéři: Polišenský Z., Buřinský M.

Výsledky:

Mužstvo	*soutěž*	*umístění*	*poč. bodů*	*skore*
mladší přípravka	župní přebor	2	48	86:20
starší přípravka	župní přebor	1	49	106:12
přípravka	okresní přebor	1	55	95:10
mladší žáci	župní přebor	8	36	49:47
starší žáci	župní přebor	10	29	38:58
mladší dorost	MSDL	16	6	15:127
starší dorost	MSDL	14	21	27:79

Poděkování

Děkujeme našim stálým sponzorům, kteří pravidelně přispívají na ozdravný pobyt žáků Základní školy v Ratíškovicích:

- **Pekařství Ratíškovice** - pan Petr Příkaský
- **Cukrárna Ratíškovice** - paní Ludmila Fantová
- **Agropodnik Ratíškovice** - pan Jan Fibingr
- **Nestlé, závod Maryša Rohatec** - pan Fabrice Johan

Mgr. Marta Kulheimová
Mgr. Vlasta Bůžková

Rébusy

Řešení z minulého čísla:
1. Nový věk nastupuje.
2. Svišť, kuna a veverka jsou zvířata.

1. Přečti větu:

2. Co mají společného:

a) FFM

b)

c) 50 K

ZŠ

Ratíškovický Zvon Obecní noviny v Ratíškovicích. Vychází dvouměsíčně. Řídí redakční rada ve složení: PhDr. Radim Šťastný, Mgr. Josef Hanák, PaedDr. Zdeněk Šebesta, Vojtěch Koten, ing. Josef Uhlík, ing. Jaromír Škola ml. Redakce si vyhrazuje právo na krácení a odmítnutí příspěvků. Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce. Grafický design & typografie KAM Studio, Jungmannova 1172, Kyjov, tel. 0629/61 16 03, tisk H Tisk Svatobořice, tel. 0629/62 02 47. Náklad 900 výtisků. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky E 12430. Vyšlo 14. srpna 2002. Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2002.